אמר רבה משום הכנה דתניא. ר"מ מחק מספרו דמניח משום דלתמר כריש ביצה (דף ב:) רבה לטעמיה דלתמר רבה והיה ביום השבי והביט ולי כרייתה היא מלי מלתמר לטעמיה ולין זו קושיא דנקט לטעמיה משום דרבה הביא הכרייתה מחילה לביא המדלק ולין להקשות מן הכרייתה לרבי יוחנן דליה הכנה בפ"ק דביצה (דף ד:) דילמא לא מיקני כי רבי חייא וכי תוספיא ועוד דלישה פלוגתא דתנאי בפ"ק דביצה (דף ג.) ורמ"י פירש בביצה דרבה לטעמיה דלתמר לביציה בחלו עובדין (פסחים מז:) דמוקמה דלורייתא מלאי קרא ולא מיירא ועוד דמשמע התם דהדר ביה:

ואין יו"ט מכין לשבת. דקרא משמע ביום השבי שהיה יודע הענין ולתמר במדלק (מכילתא פרשה בשלח) דדרשינן שלא ירד מן ליערלאל בשבתות וימים טובים ויש מדרשים תלוקים דדרבי' ויכרך ויקדש ברכו במן וקדשו במן ובלתה קדשת וברכתו מכל שימיש וקדשתו מכל השמיש משמע דירד מן ביו"ט *ולפי זה ל"ל דהשבי משמע המטורל להיות שלו כמו שירך המיומנת שביניך (חולין דף נח:): **והא** בעינן סעודה. ולר"ת והא דלתיה היא לאותן שבמתומו כמו שמערבין ליערלאל בתרומה כיון שלתיה להכניס ויל דכמו שלריך בלילה להיות שעת קניית המיזוג שיהא הוא ומיזוגו תוך התחום לתם נתנגלב המיזוג תוך לתחום לת הוי מיזוג ה"ג לריך שיהא תוך תחומו מבעוד יום והא דלתמר והא בעינן סעודה הרלתיה מבעוד יום ולישה תימה דמשמע דניחא ליה ל' לת בעינן סעודה הרלתיה מבעוד יום ותע"ג דסבר סוף היום קונה עירוב ולתתי כיון דס"ד דמנח לתפים לכתן ולתפים לכתן היכי קנייה ליה סוף היום עירוב ובביתתו הא מעיין בסוף יום ד' לתפים לסוך מיזוגו:

דאא קא מכין מיו"ט לשבת. ולר"ת לתתי לת פריך לרב יהודה נופיה ממלתיה דבפסיה דע"ל היה ליה הכנה מדלתתר תין מערבין תחילה בפת והא לתתר מירב ברגליו ביום לתשון מערב ברגליו ביום שני וי"ל דהא דלתתר מערב ברגליו ביום שני ליה לבייתה בה לטעיל לתתי ליה והיכי קני ליה דפליגי בה רבי יהודה ורבי"ג והא דלתן מייתי מלתיה דרב יהודה לפי שלא היתה יודע להם תדע דלתתן לתתר לתלתת דרב יהודה לתתר לתתר שתואל ובלתתו לתפ ותיכי מפרש שתואל מלתיה דרב יהודה היה תלתידו לתת ולתי רב יהודה בריית לתני:

כמאן כרבי יוחנן בן טרי. ולר"ת והא ר' יוחנן בן טרי לת לתתר לתת קיבן תוך לתתוך לכל תוך התחום הרי הוא ברגלי לתתי תוכה הטיר ול"ל דהתם משום דסתתתת דעתו להיות כלתתי תוכה הטיר: וכן

פרי זה חמר גמל. לְגַמַּל תחלת קדושה היא ולקה עירוב לגמי ימים והפסיד תלפים שבגמל עירובו ולכן לת קנה כלום תלא תלפים שהיו לו בלא עירוב וּלְגַמַּל כ' קדושות הן ולא ליום לתחד ולהיות בשני ככני עירו ולין לו כלן תלא תלפים וממה נפקא בהך תורה אור תלפים לתה משמרי: **לין מערב כרבנין בשני.** ל"ל לערב קדושה לתחת ניהו ולכחדת יומת לריכת הוי: **מד מנייהו ר' פלונור.** כל רבי תלנזר סתם בש"ם שהוא תגת רבי תלנזר בן שמוע הוא: **סתיתפא.** קרי כל מי שרתה רבי דבריו במקומות הרבה ושמען במשנה סתם: **ליפבא שמעינן לפו.** לטיל: **וכן ל"ר שמעון.** נתכל עירובו ברלשון לין יולת עליו בגמ': **וליתשוב נמי רבי.** ליה לטיל בהדיח: **תני לפ ולא סבר לפ.** ולדברי ר' תליעזר קתתר: **רבנן נמי.** הכי רכן שמעון ור' יתמעאל נהי דקתני וכן לדמת תט ולת סברי לה: **רב נחמן נמי לפ.** תרבתה זקנים סבירת להו כר"ת לבל רבי תני ולת סבר לה: **מי סברת סוף יום.** תל ע"ש קונה עירוב תהוי יו"ט מכין לשבת: **יערבו כלניו.** לגון מבול יום לתכן לטיל בפירקין (דף נ:) שמילתתו מן התביה תל מבל ותתר לכרי זה תרומת מעשר לכשתחתך לבריו קיימין, ותל לתתר עירבו לי בה לת לתתר כלום לתמת סוף היום קונה עירוב, ותבתי מבל הוא: **פ"ג פלפ פפ דפכן ר' פליעזר כו'.** הת בעינן סעודה הרלתיה מבעוד יום ולישה: **מפרש מדם שני פירוכין.** וקס"ד זה לסוף תלפים למזרח וזה לסוף תלפים למערב וכי קנה ל יום רתשון למזרח לי הוה בעי למיזל למערב העיר פסיפא לתת לת מלי לתיל דממקום שעירבו יש ל תלפים לתה בכל רוח והרי מעירבו ועד עירו הוי תלפים וכל עירו מיהת מלי לתיל לכולה לדידיה כיון דלן בה כל' תמות למיל ליה לתבל מפי לת מלי לתיל ולישה קני ליה עירוב לכמערב בבין השמשות הת בעינן סעודה הרלתיה מבעוד יום והת לי תוא בעי למיזל ומיבלינ מבעוד יום לת מלי לתיל: **כסוף פלפים.** דמו ליה לגד שבעגדו ביום רתשון כלום: **לת דמנח ליה בסוף פלף כו'.** ללת הוה לריך למיזל לת ברתשון ולת בעי תלת שלשה תלפים ונתן עירובו בסוף תלף לכל לד תילכך ביום רתשון תע"ש שקנה עירובו למזרח יכול ליך תלל עירובו במערב דתת ממקום עירובו שבמזרח עד עירוב שבמערב תלפים הוי דתו: **עירב כפה ברפשון מערב כפה בשני.** לקמן מפרש בתותו פת: **ופא קא מכין.** כשמערב ברגליו בבני מיו"ט לשבת בשלמת מערב בשני כפה הרלת דתתילת היום קונה עירוב ועירוב כיון דלן בה כר"ת מי' לקמן דף פ ע"ב תד"ה תין תלו: [דף מה.]

מי פוס שמיע ליה נמר. בניעור גרסינן: **לת יפלע.** בשבת: **לידע פה פיע לריכה.** תתר בשבת: **רבי יוחנן בן נורי.** לקמן במי שהוילידתו* קתתר דיתן קונה שבימתו ותת תל גב דתוי כתפני תפקר בעלמת שתין תדם מקנה לתם שבימה: **לא** תירולי וקתתר דמסוס דלת תמר מידי שרי ותת תל גב דתוי מבעוד יום: **לת יפלע.** בשבת. **לידע פה פיע לריכה.** תתר בשבת.

אלא מעתה יערבו בלנין תיינו מתני' שהוכירה לשעבר (דף לו) לנין מבול יום שבלאתו מן התבית של מעשר מבל כו': כמאן כר' יוחנן בן נורי. בפרק מי שהוציאוהו נגרים (דף מה) דתנן מי ששיש בדרך ולא ידע עד שתשיכה יש לו אלפים אמה לכל רוח דברי ר' יוחנן בן נורי ופירושו בתלמוד כי מדבריו אלו נתבדר שהיה סובר דתפצי תפקר קונין שביתה. אמר ליה רבא בר רב תנה לאביי אי הוה שמיעא ליה לטר כלפי רבא הוא אומר דאמר דאויל ושתיק יתיב והוא רבה בר נתמני רבו דאביי:

רב נסים גאון